

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl soudcem Mgr. Kamilem Tojnerem v právní věci

žalobce: **Share CAR!, z. s.,**
sídlem Příbramská 67, Verneřice,

proti
žalovanému: **Magistrát hl. m. Prahy,**
sídlem Mariánské náměstí 2/2, Praha 1,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 12. 2021, č. j. MHMP-1758963/2021/Ško,

takto:

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

1. Žalobce se domáhá zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo částečně změněno rozhodnutí Úřadu městské části Praha 5 ze dne 9. 6. 2021, č. j. MC05 123624/2021, tak že přestupek pod bodem 1) ze dne 12. 5. 2020 v čase nejméně od 08:40 do 08:46 hodin v parkovacím úseku Na Farkáně III, Praha 5, GPS souřadnice

50°3'33.602"N, 14°22'59.286"E, byl z výroku o vině vypuštěn, ve zbytku bylo prvostupňové rozhodnutí potvrzeno.

2. Dle žaloby žalovaný patrně dospěl k závěru, že část rozhodnutí pojatá do bodu 1) výroku byla vydána v rozporu s právními předpisy, kdy postup v případě, že odvolací orgán dospěje k závěru o nesprávnosti či nezákonnosti rozhodnutí, je upraven v § 90 správního řádu. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí dle žalobce plyne, že žalovaný dospěl k závěru o nezákonnosti výroku č. 1) rozhodnutí prvního stupně z důvodu, že žalobce příslušný přestupek nespáchal. V takovém případě byl však žalovaný povinen rozhodnout, že se tento výrok rozhodnutí ruší a řízení o daném přestupku zastavuje. Nejednalo se o případ, kdy by přestupek spočíval jen v jednom skutku, tj. kdy by se jednalo o jednočinný souběh či o trvalý přestupek, jednalo se ani o pokračující přestupek. Jednalo se o samostatné na sobě nezávislé skutky, které vykazovaly znaky stejného přestupku a které byly projednány ve společném řízení. V takovém případě byl žalovaný povinen o každém z těchto samostatných skutků (a samostatných přestupků) rozhodnout. Žalovaný však o odvolání proti rozhodnutí o přestupku ze dne 12. 5. 2020, pojatého do bodu 1) výroku, nerozhodl. Pokud žalovaný dospěl k závěru, že žalobce daný přestupek nespáchal, pak měl povinnost rozhodnout tak, že výrok rozhodnutí správního orgánu o tomto přestupku zruší a řízení v této části zastavuje. Nebyl však oprávněn jen „vypustit“ část výroku a ponechat odvolání v části směřující i proti tomuto přestupku bez rozhodnutí o odvolání.
3. Žalovaný navrhl, aby žaloba byla odmítnuta pro absenci žalobní legitimace k podání správní žaloby dle § 65 s. ř. s., neboť žalobce nebyl zkrácen na svých právech. Žalovaný v souladu s § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu napadené rozhodnutí změnil, že jeden skutek z výroku o vině vypustil, přičemž v odůvodnění konstatoval, že daného přestupku se žalobce nemohl dopustit, neboť v době spáchání přestupku nebyl provozovatelem motorového vozidla. Skutečností, že byl skutek z výroku vypuštěn, nebyl žalobce přímo krácen na svých právech či povinnostech. Skutečnost, že byl jeden skutek z celkových 46 z výroku o vině vypuštěn, nezakládalo snížení sankce vzhledem k četnosti protiprávního jednání žalobce. Postupem dle § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu žalovaný nahradil část výroku správního orgánu I. stupně svým rozhodnutím.
4. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu podle ustanovení § 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.
5. Podstatou žaloby je námitka, že řízení ve věci přestupku ze dne 12. 5. 2020 nebylo zastaveno, nýbrž bylo žalovaným rozhodnuto tak, že se tento přestupek „vypouští“ z výroku o vině.
6. Podle § 86 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“) *správní orgán usnesením řízení zastaví, jestliže a) skutek, o němž se vede řízení, se nestal nebo není přestupkem, b) skutek nespáchal obviněný, c) spáchání skutku, o němž se vede řízení, nebylo obviněnému prokázáno, d) obviněný požívá výsad a imunit podle mezinárodního práva, e) obviněný požívá výsad a imunit podle jiného zákona, f) obviněný v době spáchání skutku nedovršil patnáctý rok svého věku, g) obviněný nebyl v době spáchání skutku pro nepříčetnost za přestupek odpovědný, h) odpovědnost za přestupek zanikla, i) o totožném přestupku dříve zahájil řízení podle tohoto zákona proti téže osobě jiný správní orgán, j) o skutku již bylo pravomocně rozhodnuto*

správním orgánem nebo orgánem činným v trestním řízení způsobem uvedeným v § 77 odst. 2, k) obviněný zemřel nebo zanikl, l) o skutku již bylo rozhodnuto jako o disciplinárním deliktu a uložené opatření lze považovat za postačující, m) správní orgán v průběhu řízení zjistí, že se jedná o přestupek, který lze projednat pouze se souhlasem osoby přímo postižené spácháním přestupku a tento souhlas nebyl dán, nebo n) osoba přímo postižená spácháním přestupku vzala zpět souhlas se zahájením řízení nebo pokračováním v řízení, nejedná-li se o přestupek, který lze projednat i bez takového souhlasu.

7. Žalovaný postupoval tak, že napadeným rozhodnutím rozhodnutí správního orgánu I. st. částečně změnil, tak, že přestupek pod bodem 1) ze dne 12. 5. 2020 v čase nejméně od 08:40 do 08:46 hodin v parkovacím úseku Na Farkáně III, Praha 5, GPS souřadnice 50°3'33.602"N, 14°22'59.286"E, byl z výroku o vině vypuštěn, ve zbytku bylo postupováno podle § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu a prvostupňové rozhodnutí bylo potvrzeno.
8. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný uvedl, že k vypuštění zmíněného přestupku rozhodl z důvodu, že skutek nespáchal obviněný, kdy konkrétně z údajů v kartě vozidla vyplynulo, že v době od 15. 07. 2008 do 14. 05. 2020 nebyl žalobce jeho provozovatelem. Z těchto údajů lze mít podle žalovaného za doložené, že skutek ze dne 12. 05. 2020, o němž dne 15. 03. 2021 správní orgán I. stupně zahájil správní řízení, žalobce nespáchal, což odůvodňovalo postup podle § 86 odst. 1 písm. b) zákona o odpovědnosti za přestupky, kdy správní orgán I. stupně měl ve výroku následně vydaného rozhodnutí přestupek pro skutek spáchaný dne 12. 05. 2020 zastavit. S ohledem na výše zmíněná zjištění o tom, že daný skutek ze dne 12. 5. 2020 žalobce nespáchal, šlo v daném případě o situaci podle písm. b) uvedeného ustanovení zákona o odpovědnosti za přestupky a bylo proto na místě řízení o tomto skutku zastavit.
9. Soud má za to, že žalovaný *směřuje otázku žalobní a věcné legitimace. Žalobní legitimace podle § 65 odst. 1 s. ř. s. je založena tvrzením účastníka, že byl na svých subjektivních (hmotných) právech zkrácen buď přímo samotným rozhodnutím správního orgánu, nebo že byl na svých subjektivních (hmotných) právech zkrácen v důsledku porušení svých (procesních) práv v řízení, jež předcházelo vydání napadeného rozhodnutí. Tvrzení o zkrácení na veřejném subjektivním hmotném právu – bezpochyby v případě uvedeném na druhém místě – však nemusí být explicitní, ale stačí, pokud implicitně vyplývá z tvrzení obsažených v žalobě. Jestliže tedy žalobce v žalobních bodech brojí proti porušení svých práv v řízení před správním orgánem, a zároveň je nositelem subjektivního hmotného práva, na němž – hypoteticky vzato – mohl být v důsledku vytýkaného porušení procesních práv zkrácen, pak je již tím samým žalobce k žalobě legitimován, a soud pro nedostatek žalobní legitimace nemůže jeho žalobu odmítnout (NSS č. j. 3 As 8/2004 – 64). Nebyly proto dány podmínky pro odmítnutí žaloby, jakkoli soud nemá pochybnosti o účelovosti podané žaloby. Přestože žalobní bod směřuje pouze proti výroku o změně, kterou byl výrok o vině za přestupek ze dne 12. 5. 2020 vypuštěn, žalobce se domáhá zrušení celého rozhodnutí o vině a trestu, proto je dána žalobní legitimace žalobce.*
10. Shodně se žalobou, ale i samotným odůvodněním napadeného rozhodnutí (str. 13), má soud za to, že výrok změny rozhodnutí správního orgánu I. stupně za použití slova *vypouští* je v rozporu s § 86 odst. 1 písm. b) zákona o odpovědnosti za přestupky, dle kterého *správní orgán usnesením řízení zastaví, jestliže skutek nespáchal obviněný*. Daná vada je však povahy toliko formulační, aniž by tím bylo jakkoli zasaženo pro práv

žalobce, neboť i v případě vadného výroku nebyl žalobce uznán vinným ze spáchání předmětného přestupku, tudíž se k přestupku nepřihlédlo ani při určení výše trestu. Bez ohledu na formulaci výroku bylo pravomocně rozhodnuto o nevině žalobce za daný přestupek.

11. Procesní vady jsou důvodem ke zrušení napadeného rozhodnutí pouze tehdy, pokud mohly mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé (§ 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s.). V důsledku porušení § 86 odst. 1 písm. b) zákona o odpovědnosti za přestupky nebyla zkrácena práva žalobce, proto soud žalobu zamítl jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
12. Správní orgány neřešily, zda žalobce není pouze fiktivním provozovatelem zřízeným účelově z důvodu obcházení zákona. Vzhledem k tomu, že pověřený soudce je autorem rozsudku NSS č. j. 1 As 222/2017 – 45, považuje za vhodné se vyjádřit k judikatuře týkající se žalobce. Bod 42 uvedeného rozsudku byl reakcí na předpokládané zneužití institutu odpovědnosti provozovatele vozidla a principu absorpce či souběhu přestupků. Četnost přestupků a různých vozidel je indicií k závěru o zneužití institutu deliktní odpovědnosti provozovatele, která však není sama o sobě dostatečná k prokázání takového závěru. Další indicií je absence veřejné prezentace sdíleného provozovatele ve smyslu nabídky skutečného provozu vozidel, ostatně právní forma zapsaného spolku je u takovéto činnosti diskutabilní. Bude vždy věcí státní správy, aby v součinnosti s ostatními složkami státní moci efektivně postupovala vůči systémovým obstrukcím, které svojí intenzitou jsou způsobilé popřít určitou oblast regulace. Se systémovou obstrukcí je obvykle spojeno porušování jiných oblastí práva (např. daňového práva, nelze vyloučit zároveň trestněprávní konsekvence). Přičemž platí obecné zásady zjištění skutkového stavu, kromě listinných důkazů lze provést výslechy svědků – předchozích provozovatelů motorových vozidel, případně nadále vlastníků vozidel, provést šetření v evidenci řidičů nebo kontrol STK. Pokud vozidlo užívá nadále pouze předchozí provozovatel, je zjevné, že ke změně provozovatele došlo pouze účelově, přičemž organizovaná příprava a následně i realizace obcházení zákona je zásadní přítěžující okolností při určení výše trestu.
13. Žaloba byla podána v zastoupení advokáta Mgr. Václava Voříška. Podáním ze dne 5. 3. 2023 žalobce soudu sdělil, že „zrušil zmocnění advokáta Mgr. Václava Voříška“. Dne 21. 12. 2023 žalobce předložil „presidiální plnou moc“, kterou podle § 33 odst. 2 písm. c) správního řádu udělil J. O. pro všechna řízení, která budou zahájena proti žalobci ve věci obvinění z přestupku. Plná moc zanikne zánikem členství zmocněnce ve spolku žalobce nebo uplynutím roku 2024. Z obsahu plné moci je zřejmé, že se jedná o plnou moc pro správní, nikoli soudní řízení (odkaz na správní řád a opakované odkazy na správní řízení a správní orgány). Obsah plné moci se nijak nemění tím, že je předložen soudu v rámci soudního řízení. Žalobce tudíž neprokázal, že by byl v tomto řízení zastoupen. V této souvislosti soud uvádí, že žalobce vede řízení u zdejšího soudu pod sp. zn. 13 A 3/2024, kde je zastoupen advokátem, shodně jako tomu bylo i ve věci sp. zn. 5 A 9/2024.
14. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému náklady řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Pokud svým významem kasační stížnost podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost (§ 104a odst. 1 s. ř. s.).

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze dne 24. 5. 2024

Mgr. Kamil Tojner, v. r.
soudce